

● Yılmaz Türk

Karabağ'da Bir Çocuk

Yanıyor Ağdam, Malıbeyli, Kuşçular, Hocalı
Karabağ'da bir çocuk, çatık kaşlı, kurt bakışlı.
Toprağı var vatansız, esirdir yurdu, bayraksız
Karabağ'da bir çocuk, öksüz yetim savunmasız

Şubat yirmi beş, yılki bin dokuz yüz doksan iki,
Çöktü Hocalı üzerine, gözü dönmüş, Ermeni
Toprak kızıl kan, başlar kesilmiş, oyulmuş gözler
Karabağ'da bir çocuk, bilmem ki size ne söyler

Köyler basılmış, evler yakılmış, ocaklar sönmüş
Kadın, çocuk, genç ihtiyar vurulmuş, matem çökmüş
Kan ağlıyor Hocavent, Şuşa, Kelbecer ve Ağdam
Karabağ'da bir çocuk, gözyaşı akar kan revan

Ateş oldu, köz oldu, söndü yüreği kül oldu
Sen yanıyorsun ama o ateşin bize doldu
Dilimiz bir, dinimiz bir, canda birdir ülkümüz
Karabağ'da bir çocuk, aç ve susuz, bitti sözümüz.

Dağlar suskun, ırmaklar kurumuş, akıyor yatık
Bunca sustuğun yeter, diril kalk ayağa artık
Gök kubbe hasret sana, göklerde al bayrak bekler
Karabağ'da bir çocuk, kılavuzdur sana söyler

Uyandı şehitler, bekler milleti, cephe vatan
İki bayrak tek millet, iki devlet tek yürek can.
Doğmasa güneş, bizimdir ay yıldız her zaman
Karabağ'da bir çocuk, cananda can, gözünde kan

Nice şehit verdin, toprağa aktı canda kanın
Kalk çocuk, çağırır kurtuluşa şimdi vatanın
Yadigârdır vatan, olmasa da bu bedende can
Karabağ'da bir çocuk, elde bayrak dilde kuran

Karabağ özgür, bayrak hür, kalk çocuk artık uyan
Sonsuza dek minnettar kalacak sana bu vatan.

